

Тяжко на твѣя млади, които неслухатъ по-старити; нъ отъ непокорливы млади и старити не трябва да ся надѣхатъ за нѣкакво добро.

ПѢТНИКЪТЪ.

Въ единъ малкъ градецъ, отъ който днесъ нити камъкъ ся е спазило, живѣяше едно врѣме единъ много богатъ Господинъ, който правяше на сиромасыты твърдѣ малко добро, а прѣскаше безбройно сребро да си краси градеца.

Единъ вечеръ му дойде пѣтникъ, който му ся моляше, да го прибере да ношува, а той гордѣливо и сърдито му рече: “Хайдѣ! тука не е гостинница.” — Пѣтникътъ тогава му казува: Прѣди да си идѣ, молѣхъ, да ми допростите да вы попытамъ само три нѣща. — Добрѣ отговори. — Кой живѣше прѣди васъ въ тоя градецъ? — Баща ми. — А прѣди него? — Баща му, дѣдо ми. — А кой ще живѣе слѣдъ вази? — Ако ще Богъ,